

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Loven om voksenuddannelsesstøtte (VUS) fra 1989 har banet vejen for, at voksne kortuddannede i arbejde har kunnet deltage i voksenundervisning og folkeoplysning i arbejdstiden. Ifølge den evaluering, der blev foretaget efter det første år, fungerer ordningen til både undervisningsdeltagernes og virksomhedernes fulde tilfredshed. Der kan peges på såvel et udbytte i forhold til arbejde som til tilværelsen i øvrigt. For første gang nogen sinde er det lykkedes i praksis at opbygge en ordning, som vender uddannelseskøen efter princippet: De voksne, der i forvejen har fået mindst uddannelse, prioriteres højest.

Derudover har voksenuddannelsesstøtteordningen også en beskæftigelsesmæssig effekt. Når en beskæftiget for en tid forlader arbejdspladsen, træder en ledig ofte i stedet. I tal må det på baggrund af de eksisterende undersøgelser anslås, at de næsten 7000 beskæftigede, der har benyttet ordningen siden starten, har udvirket, at op imod 3000 ledige har kunnet forlade arbejdsløsheds køen for at komme i beskæftigelse i kortere eller længere tid.

Endvidere er voksenuddannelsesstøtten kendetegnet ved en meget enkel og ubureaukratisk administration.

Alt i alt er ordningen forløbet så godt, at der er grund til at gøre den permanent i forbindelse med den lovrevision i folketingsåret 1991-92, der blev besluttet ved lovens vedtagelse. Erfaringerne viser, at lovens intentioner holder i praksis, og derfor må lovrevisionen fastholde lovgivningens hidtidige sigte, samtidig med at den må styrke de udviklingslinier, der i øvrigt har tegnet sig i tilknytning til de indhøstede erfaringer.

Det gælder ikke mindst de positive erfaringer med den praktiserede kombination af uddannelse og jobrotation.

I lyset af den beskæftigelsesmæssige situation må der derfor først og fremmest sættes på en enkel ordning for uddannelse/jobrotation. Hver fjerde kommune og mellem 20-30 større virksomheder har allerede taget initiativ til en sådan ordning. Langvarigt ledige overtager arbejdspladserne, når virksomhe-

dernes medarbejdere deltager i undervisning. Resultatet er »rigtig« beskæftigelse for de ledige, og de ansatte får en nødvendig forbedring af deres kvalifikationer, ligesom virksomhederne går styrket ud i konkurrencen.

På den baggrund bør lovens målsætning udvides til også at støtte de virksomheder, der ønsker at ansætte længerevarende ledige i stedet for de medarbejdere, som får voksenuddannelsesstøtte.

Midlet er en udvidelse af voksenuddannelsesstøtten. Det vil indebære, at voksenuddannelsesstøtten forhøjes, når virksomheden kan dokumentere at have ansat en længerevarende ledig i stedet for den ansatte, der deltager i undervisning.

I de tilfælde, hvor der bevilges udvidet voksenuddannelsesstøtte (UVUS), ydes den direkte til virksomheden, der udbetaler den ansatte fuld lønkomensation i kursusperioden. Beløbet, der udbetales til virksomheden, fastlægges af kulturministeren under hensyntagen til, at det skal gøres attraktivt for virksomheden at ansætte en længerevarende ledig i stedet for den ansatte, der er under uddannelse. Forskellen mellem det beløb, der udbetales i tilskud, og den løn, der udbetales den ansatte i kursusperioden, tilfalder virksomheden som komensation for ekstraudgifter i forbindelse med at have ansat en længerevarende ledig.

Med henblik på såvel at øge de ansattes uddannelsesmuligheder som at fremme den beskæftigelsesmæssige effekt forlænges perioden, i hvilken der kan ydes voksenuddannelsesstøtte fra 16 uger til 32 uger i de tilfælde, hvor der ansættes en længerevarende ledig som vikar.

For at øge de lediges beskæftigelsesmæssige muligheder i den private sektor gælder den forhøjede støttemulighed kun i forbindelse med længerevarende ansættelse som vikarer her.

De igangværende initiativer vedrørende uddannelse/jobrotation finansieres gennem en kombination af voksenuddannelsesstøtte og uddannelses- og arbejdstilbud (UTB/ATB), hvilket indebærer et ikke uvæsentligt og, kunne det tilføjes, unødigt admini-